

Porgami en el que s'esmenta l'adquisició d'una peça de terra feta per Guillem Oliveres l'any 1225. Arxíu de ca l'Oliveres.
Foto: Toni Castella, 2006

El prior de Sant Miquel del Fai promet a Guillem Oliveres, Bernat Artigues, Guillem Datanes, Guillem Masip, Arnald Cuspi i Bernat Estaper, tots homes propis de dit monestir a Lliçà d'Amunt, que no patiran cap perjudici per la ferma que han realitzat en un préstec demanat per dit prior al mercader de Barcelona, Guillem Masó. Arxíu de ca l'Oliveres

Pere Ganeto, mestre de medicina de Barcelona, acorda amb Guillem Oliveres senyor i el seu fill, de Lliçà d'Amunt, que en el termini dels propers 6 anys aquests darrers tornaran i pagaran 35 lliures d'un préstec que dit Ganeto els hi va fer. Arxíu de ca l'Oliveres

El prior de Sant Miquel del Fai estableix diverses prestacions i censos que dit monestir rep per una peça de terra situada a Lliçà d'Amunt, al lloc dit "apud podium de Valllobera" a favor de Guillem Tenes, també a Lliçà d'Amunt. A partir d'ara, el cens queda reduït a 1 quartera de forment. Arxíu de ca l'Oliveres

DADES HISTÒRIQUES

Masia situada al pla de Lliçà, al nord de la Sagrera. La família Oliveres, documentada des del segle XIII, va formar un cert patrimoni a la zona que s'estén sota la Sagrera, molt propera a l'heretat del mas Puig. Els Oliveres tenien el seu mas i la major part de les seves terres pel monestir de Sant Miquel del Fai.

Antigament, havien tingut un molí a la zona. En aquest sentit, sabem que el molí era compartit per dos senyors: el prior de Sant Miquel del Fai i l'abadessa de Sant Pere de les Puelles de Barcelona, i que l'any 1219 Guillem Oliveres havia de construir-lo de nou.

L'any 1364, Bernat Oliveres confessava tenir el seu mas pel prior de Sant Miquel del Fai, a qui havia de pagar 10 quarteres de blat cada primer d'agost "pro molendino de la Manadia qui ibi est et pro domibus quas vos olim possidebatis in sacra dictae parrochia", és a dir, per un molí i unes cases situades a la Sagrera. Però, amb relació al molí, sembla que l'any 1408 ja estava derruït.

A més, havia de fer altres prestacions per les diverses peces de terra que conreava. Finalment, per aquest mas, els Oliveres eren "homines propii et solidi" de Sant Miquel del Fai, per tant, amb l'obligació de tenir el mas habitat.

Els béns dels Oliveres també comprenien algunes peces de terra que tenien establertes en emfiteusi pels propietaris del mas Puig de Lliçà, a qui havien de pagar 7 quarteres de forment cada primer d'agost. Algunes d'aquestes peces foren establertes el segle XV -l'any 1428, Pere Batlles, àlies Puig, i la seva muller Rafaela van establir un camp que tenien prop del mas Oliveres a favor de Joan Oliveres-.

Finalment, potser també va ser al llarg del segle XV o bé a la primera meitat del segle XVI, quan els propietaris del mas Carreres de Lliçà van establir el mas cot, derruït i deshabitat, a favor dels Oliveres. Per aquesta heretat, els Oliveres havien de pagar un cens anual consistent en 3 quarteres d'ordi i una gallina. Els Carreres tenien aquest mas sota la senyoria alodial del monestir de Santa Eulàlia del Camp.

Pere Oliveres, clergue de Lliçà d'Amunt, nomena el seu procurador, probablement en la persona d'un germà seu. Arxíu de ca l'Oliveres